

Bidrag til de Dyr, som ere i Forening. Jeg er nærmest tilbøielig til at tro, at det vilde være rigtigst; men det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) fremstattede rigtig nok i Gaar en væsentlig Anke imod den Ordning. Det ærede Medlem bemærkede — det var i alt Fald Indholdet af hans Udtalelser — at de Kreatureiere, som nu havde Besætninger, hvori det var bekjendt, at der var tuberkelshyge Dyr, ikke vilde kunne blive optagne i saadanne Foreninger. Skulde det være Tilfældet i større Udstrækning, saa er det jo en meget væsentlig Anke, der paa den Maade kan gjøres mod, at begrændse Statens Bidrag til de Dyr, der ere i Foreningerne. Men naar jeg tænker mig om i min Erfaringskreds, saa er jeg tilbøielig til at tro, at denne Frygt er noget overdreven. I alt Fald kjender jeg ikke noget Exempel paa, at Kreatureiere ere blevne negtede Optagelse af deres Dyr i Kreaturforstyringsforeninger, selv om de, kort før i alt Fald, kunne have haft Sygdom i Besætningen, og ligesaa lidt kjender jeg Tilfælde, hvor de ere blevne udfældede ude, fordi de fik Smitte i deres Besætninger. Men, som sagt, det er en Indvending, jeg i Dieblittet ikke er rigtig klar over, hvor megen Vægt man skal tillægge. Derimod kan der ansøres Udskilligt til Fordel for at lade Retten til at faae Del i den Præmie, som Staten her giver for Nedslagningen være begrændset af, at Dyrene ere i en Forening. Jeg tror nok, at det vil yde en hyderligere Garanti for en fornuftig, økonomisk og ligelig Anvendelse af Statens Midler, da Foreningerne selv komme til at give en tilsvarende Del af Erstatningen. At der kommer Hjælp til Statshjælp, er i de fleste Tilfælde et rigtig Princip, ligesaa vist som jeg tror, det er rigtigst, at der i Tilfælde, som de her omhandlede, kommer Statshjælp til Selvhjælp. Det kan heller ikke nægtes, at i alt Fald de, som ville danne Foreninger til Bekæmpelse af Tuberkulosen, have noget mere moralsk Udkomst til at faae Hjælp af Staten end de, der f. Ex. ikke ville være med til at gjøre Noget i den Retning. Dermed er jeg endelig færdig med min Omtale af disse Forslag. Jeg skal slutte mine Bemærkninger om disse Forslag med at sige, at jeg agter nu ved 2den Behandling at stemme for Flertallets Forslag, men jeg haaber, at Flertallet vil tage dem meget nøie under Overveielse inden 3die Behandling, og at de tilbøielig vilde omredigere og omændre dem, saa at det ikke bliver en usvævlig Betingelse for at faae Statshjælp til Dyr lægetilshyn, at Kreaturerne ere i en Forening. Iøvrigt glemte jeg at sige, at det ogsaa ma-

affattes klarere, hvorledes Taxationerne skulle foregaa og Erstatningen beregnes, end dette nu er affattet i Forslaget Nr. 18. Det ærede Medlem fra Nyborg (K. Jensen) bemærkede i Gaar, at hans Opfattelse af det Forhold — ja han sagde vist endog saa: Udvalgets Opfattelse — var denne, at den Salgsværdi, der i Vædringsforslag Nr. 18 skulde lægges til Grund for Erstatningens Beregning, var den Værdi, der var sat ved Foreningernes sidste aarlige eller halbaarlige Vurdering. Naar det er Tilfældet, indser jeg vel, at der efter dette Forslag i Modfæstning til efter det ærede Medlems for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen's) kan faaes en ret væsentlig Hjælp af Staten i saadanne Tilfælde. Men jeg tror nu egentlig ikke, at det er praktisk at beregne Erstatningen paa denne Maade; jeg frygter for, at det vil føre til, at adskillige Kreaturer ville komme til at se daarlige ud, være mindre værdifulde i det Dieblit, de skulle nedslaaes, naar de skulle erstattes efter den Værdi, de havde et helt eller halvt Aar i Forveien, end naar de skulle erstattes efter den Værdi, de havde lige forud for Nedslagningen — men vel at mærke, de skulle erstattes for den Værdi, de havde som sunde Dyr, men ikke, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) har foreslaaet, som tuberkelshyge, thi i sidste Tilfælde saa bliver der ingen Erstatning. Det er ogsaa en Maade, at der skal bortses fra Sygdommen, at Lovforslaget foreslaar de i § 8 omhandlede Vurderinger foretagne.

Endnu skal jeg kun omtale et Par smaa Vædringsforslag. Det ene er Vædringsforslaget under Nr. 23, hvor Flertallet foreslaar, at andet og tredje Stykke af § 12 udgaa. Andet Stykke handler om, at „Hingste, Tyre og Orner, der stilles til almindelig Anvendelse til Bedækning, skulle hvert Aar paa Eierens Betøstning uundertafies et Sundhedsefterhyn af en examineret Dyr læge“ osv., og tredje Stykke gaar ud paa, at ved Svineslagterier kan Indenrigsministeren paa disses Betøstning paabyde Dyr lægetilshyn. Jeg har ikke Noget imod, at Punkt 3 gaar ud, og vilde ogsaa stemme derfor, hvis der var delt Afstemning over de to Punkter, men det er der vist ikke, jeg kan ikke selv indse og har heller ikke hørt fremstætte noget væsentlig holdbart Argument for at holde paa Punkt 3; men Punkt 2 kan jeg ikke stemme for skal gaa ud. Jeg har ikke saa meget imod, at det gif ud for Hingstes Bedkommende; der har det ikke saa megen Betydning, og hvis det er aldeles upraktisk at have en Bestemmelse for Orners Bedkommende, har jeg selvfølgelig heller ikke Noget imod, at det gaar